

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10CoCsp/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319202013
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlatica Javorová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2319202013.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaticy Javorovej a členiek senátu JUDr. Gabriely Briškovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX. XXXXXXX XXXX, trvalo bytom D., adresa na doručovanie: D. XXXX/XXX, E., zastúpeného občianskym združením: Centrum správnej pomoci Galanta, Staničná 1702/10, 924 01 Galanta, IČO: 51 412 802, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, zastúpenému splnomocnenkyňou: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47233516, o určení, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia 3.465,80 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 10. januára 2023 č. k. 8Csp/90/2019–255, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. určil, že úvery zo zmluvy č. 8500107066 a č. 8500107068 zo dňa 23.3.2015 sú bezúročné a bez poplatkov; II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.465,80 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; III. žalobcovi priznal nárok na úhradu trov konania v plnej výške. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d/ a j/, § 9 ods. 1, 2, 6 a 10, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“); § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 1, 2, a 5, § 53 ods. 9, § 451 ods. 1 a 2, § 456, § 457, § 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.z.“). Vecne dôvodil, že žalobca žalobou došlou na súd 3.5.2019 žiadal, aby súd rozhodol tak, že: „I. Súd určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy č. 8500107066 a č. 8500107068 zo dňa 23.03.2015 uzavretá medzi žalobcom a žalovaným sú neplatné. II. Súd určuje, že úvery zo zmluvy č. 8500107066 a č. 8500107068 zo dňa 23.03.2015 sú bezúročné a bez poplatkov. III. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 3.465,80 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. IV. Žalobca má nárok na úhradu trov konania v plnej výške.“ Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvoril v jeden deň dve úverové zmluvy, pričom podľa prvej úverovej zmluvy mal dostať úver 1.500 eur, avšak boli mu odrátané poplatky a obdržal sumu 1.350 eur. Úver splácal po dobu 36 mesiacov pri mesačnej splátke 87,24 eur. Za tento úver zaplatil 3.025,20 eur. Žalobca namietal nesprávne určenú RPMN, ktorá bola v zmluve určená 34,42 % a v skutočnosti podľa výpočtu kalkulačky RPMN na internete bola vo výške 90,82 %. Okrem toho ešte od žalobcu obdržal list, že jeho dlh na predmetnom úvere činí 700 eur. Obdobne podľa druhej zmluvy zo dňa 23.3.2015 žalobca od žalovaného mal obdržať na základe úverovej zmluvy sumu 1.500 eur, avšak po odrátaní poplatkov žalobcovi bol poskytnutý úver vo výške 1.350 eur. Úver žalobca splácal po dobu 36 mesiacov pri mesačnej splátke 87,24 eur. Žalobcom deklarovaná RPMN podľa zmluvy mala byť vo výške 34,42

%, avšak podľa internetovej kalkulačky pre výpočet RPMN činila 90,82 %. Žalobca za tento úver zaplatil 3.140,80 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že 90,82 %-tný ročný úrok je v rozpore s dobrými mravmi. V zmluve nie je uvedené, na akej adrese si môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. V zmluve nie je uvedená doba trvania zmluvy. Podľa žalobcu zmluva je neplatná pre veľké množstvo neprijateľných zmluvných podmienok.

Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 13.02.2020 tak, že vyhovel žalobe v plnom rozsahu. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Krajský súd Trnava uznesením z 21.9.2021 sp. zn. 10CoCsp/52/2020 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach o určení, že úvery zo zmluvy č. 8500107066 a č. 8500107068 zo dňa 23.03.2015 sú bezúročné a bez poplatkov, o uložení povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 3.465,80 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v časti o náhrade trov konania zrušil a vec bola súdu vrátená na ďalšie konanie.

Žalovaná strana namietala neprípustnosť žaloby v časti určenia neplatnosti zmluvy č. 8500107068 a č. 8500107066 a tiež nedôvodnosť určenia bezúročnosti. Úroková miera bola vo výške 17,77 %, čo je uvedené v oboch zmluvách. Žalovaný tiež poprel dôvodnosť žalobcom uplatňovaného nároku na zaplatenie 3.465,80 eur. Žalovaný uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy o revolvingovom úvere v zmysle bodu 14 sú Zmluvné dojednania. Adresa veriteľa, na ktorej absenciu poukazuje žalobca, sa nachádza v bode 12.1. čl. 12. Zmluvných dojednaní a je ňou adresa veriteľa. Ďalej uviedol, že klientovi sa poskytuje spotrebiteľský úver vo výške 1.500 eur. Poplatok za poskytnutie úveru je vo výške 150 eur, uhrádza sa pri poskytnutí úveru. Spotrebiteľský úver bude klient splácať 36 mesiacov. Mesačná splátka je vo výške 53,08 eur a obsahuje splátku istiny a úrokov. Celková čiastka, ktorú spotrebiteľ v súvislosti so spotrebiteľským úverom zaplatí za celú dobu poskytnutia úveru (t.j. 36 mesiacov), je vo výške 1.910,88 eur. Táto čiastka pozostáva z poskytnutej sumy úveru, sumy úrokov a poplatku za poskytnutie úveru. Vo výpočte RPMN sa v súlade so ZoSÚ zohľadňujú náklady tvoriace súčasť celkových nákladov, teda úrok a poplatok za poskytnutie úveru. K námietke, že sa jedná o formulárovú zmluvu žalovaný poukázal na Nález Ústavného súdu ČR vo veci III. ÚS 3725/2013 z 10.4.2014, kde sa hovorí, že predformulárové znenie spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových produktov a všeobecne všetkých spotrebiteľských vzťahov.

Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil tento skutkový stav veci:

Z údajov o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu k zmluve č. 8500107066 vyplýva, že pri predpokladanej mesačnej splátke 87,24 eur s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb, ak bude uzavretá výška úveru bude 1.500 eur. Splatnosť úveru bude 36 mesiacov. Mesačná splátka vrátane úrokov bude vo výške 53,08 eur. Celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť bude v sume 2.060,88 eur. Predpokladaná RPMN za úver je vo výške 27,03 %. Ročná úroková sadzba úveru bude vo výške 17,77 %. Priemerná RPMN za úver bola 34,42 %. Poskytnutá čiastka revolvingu je 1.500 eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť je 2.060,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 27,03 % a ročná úroková sadzba revolvingu je 17,77 %. Poplatok za poskytnutie úveru je 150 eur.

Z údajov o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu k zmluve číslo 8500107086 vyplýva, že mesačná platba - mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služby je vo výške 87,24 eur. Poskytnutá čiastka úveru je 1.500 eur. Splatnosť úveru je 36 mesiacov. Mesačná splátka vrátane úrokov je 53,08 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je 2.060,88 eur. RPMN za úver je 26,42 %. Ročná úroková sadzba úveru je 17,77 %. Priemerná RPMN za úver je 34,42 %. Poskytnutá čiastka revolvingu je 1.500 eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť je 2.060,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 26,42 %. Ročná úroková sadzba revolvingu je 17,77 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania je 5,05 %. Poplatok za poskytnutie úveru je 150 eur. Veriteľ podpísal zmluvu 23.03.2015. Dlžník podpísal zmluvu 12.03.2015.

Z údajov o požadovanom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu k zmluve číslo 8500107068 vyplýva, že pri predpokladanej mesačnej splátke 87,24 eur s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb, ak bude uzavretá výška úveru bude 1.500 eur. Splatnosť úveru bude 36 mesiacov. Mesačná splátka úveru vrátane úrokov bude vo výške 53,08 eur. Celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť bude v sume 2.060,88 eur. Predpokladaná RPMN za úver je 27,03 %. Ročná úroková sadzba úveru bude vo výške 17,77 %. Priemerná RPMN za úver bola 34,42 %. Poskytnutá čiastka revolvingu je 1.500 eur. Celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť je 2.060,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 27,03 %. Ročná úroková sadzba revolvingu je 17,77 %. Poplatok za poskytnutie úveru je 150 eur.

Z údajov o schválenom spotrebiteľskom úvere revolvingového typu k zmluve číslo 8500107068 vyplýva, že mesačná platba - mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služby je vo výške 87,24 eur. Poskytnutá čiastka úveru je 1.500 eur. Splatnosť úveru je 36 mesiacov. Mesačná splátka

vrátane úrokov je 53,08 eur. Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je 2.060,88 eur. RPMN za úver je 26,42 %. Ročná úroková sadzba úveru je 17,77 %. Priemerná RPMN za úver je 34,42 %. Poskytnutá čiastka revolvingu je 1.500 eur. Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť je 2.060,88 eur. Predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu je 26,42 %. Ročná úroková sadzba revolvingu je 17,77 %. Ročná úroková sadzba úrokov z omeškania je 5,05 %. Poplatok za poskytnutie úveru je 150 eur. Veriteľ podpísal zmluvu 23.03.2015. Dlžník podpísal zmluvu dňa 12.03.2015.

Žalobca na pojednávaní uviedol, že potreboval úver vo výške 3.000 eur a žalovaný mu oznámil, že túto sumu mu vedia poskytnúť na dve zmluvy, keď každá bude vo výške 1.500 eur. Žalobca ďalej uviedol, že mu úver v takejto výške poskytnutý nebol, nakoľko na každú zmluvu obdržal 1.350 eur. Žalobca zaplatil podľa zmluvy žalovanému splátky a žalovaný mu listom zo dňa 11.4.2019 oznámil, že k tomuto dňu má zo splátkového kalendára uhradených 36 splátok v 100% výške. Ďalej mu bolo oznámené, že sa dostal do omeškania a boli mu vypočítané ďalšie záväzky. Žalovaný od neho žiadal ďalšie sumy, a to 707,09 eur a 1.221,92 eur. K revolvingovým zmluvám o spotrebiteľskom úvere boli uzatvorené aj Dohody o zrážkach zo mzdy. Tieto Dohody o zrážkach zo mzdy boli v priebehu zmluvného vzťahu predložené zamestnávateľovi žalobcu, ktorý činil zrážky zo mzdy žalobcu a finančné prostriedky zasielal veriteľovi žalobcu - spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o.. Žalobca na uvedených úveroch zaplatil spolu sumu 6.281,28 eur.

Pri uzatváraní úverových zmlúv č. 8500107066 a č. 8500107068 dňa 23.3.2015 bola v tento istý deň uzatvorená k predmetným zmluvám aj Dohoda o poskytnutí služieb. V tejto dohode sa žalobca zaviazal, že za uzavretie Dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,53 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník - žalobca sa zaviazal splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach. Služba, ktorú mal žalovaný poskytovať žalobcovi spočívala: a) Informácia o zostávajúcich záväzkoch, b) Odklad splatnosti splátok, c) Informácie pred splatnosťou splátky, d) Informácie o prijatí platby, e) Vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, f) Zmena zmluvy na podnet klienta, g) Prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, h) Druhá upomienka zdarma, i) Podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom.

Keď mesačná splátka bez poskytnutia služby činila 53,08 eur a s poskytnutím služby činila mesačná splátka 87,24 eur z toho vyplýva, že rozdiel týchto súm je cenou služby, a mesačne to činí 34,16 eur. Za službu sa platí mesačne spolu so splátkou úveru, čo znamená, že za 36 mesiacov sa za „služby“ zaplatí 1.249,76 eur.

Z dokazovania bolo preukázané, že žalobca požadoval úver vo výške 3.000 eur. Žalovaný žalobcovi oznámil a vnútil mu uzatvoriť dve úverové zmluvy s prísľubom úveru dvakrát po 1.500 eur. V skutočnosti žalovaný žalobcovi poskytol na každú úverovú zmluvu úver vo výške 1.350 eur, keď si odpočítal na každú zmluvu poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur.

Celkovú výšku spotrebiteľského úveru podľa § 2 písm. l/ ZoSÚ predstavuje suma finančných prostriedkov reálne poskytnutá spotrebiteľovi veriteľom. Poplatok za poskytnutie úveru zrazený z istiny hneď pri uzavretí zmluvy nemožno zahrnúť do celkovej výšky spotrebiteľského úveru (Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. júna 2022 sp. zn. 9Cdo 287/2021, Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu SR 29.11.2022 prijalo rozhodnutie na uverejnenie v Zbierke stanovísk NS SR v zmysle uvedenej právnej vety).

Úver mal byť zaplatený v splátkach $36 \times 53,08 \text{ eur} = 1.910,88 \text{ eur}$. Pri poskytnutí služby úver mal byť zaplatený v splátkach $36 \times 87,24 \text{ eur} = 3.140,78 \text{ eur}$. Celková suma, ktorá sa mala zaplatiť podľa zmluvy činila 2.060,88 eur. RPMN za úver uvedený v zmluve bol 26,42 %. Ročná úroková sadzba bola uvedená vo výške 17,77 %. V spore bolo preukázané, a medzi sporovými stranami nebolo sporné, čo bolo potvrdené na pojednávaní dňa 14.11.2019, že žalobca zaplatil žalovanému na obidvoch zmluvách sumu 6.281 eur.

Žalovaný predložil výpočet RPMN vo výške 26,42 %. Ako parametre uviedol výšku úveru 1.500 eur, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur, počet splátok 36 pri mesačnej splátke 53,08 eur. Celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť je 1.910,88 eur, pričom v zmluve je uvedený údaj 2.060,88 eur. Tento výpočet RPMN je nesprávny a RPMN je podhodnotená nakoľko úver nebol poskytnutý v sume 1.500 eur, ale v sume 1.350 eur pri obidvoch zmluvách. Žalobca mal podľa zmlúv zaplatiť $2 \times 1.910,88 \text{ eur}$, čo je spolu 3.821,76 eur, avšak zaplatil 6.281,28 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť na každý z úverov bola vo výške 1.910,88 eur. Splátkový kalendár bol koncipovaný tak, že ukladal žalobcovi zaplatiť mesačnú splátku 87,24 eur po dobu 36 mesiacov, čo je spolu 3.140,64 eur. V zmluve je však uvedené, že celková suma, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je 2.060,88 eur. Podľa zmlúv odplata bola vo výške 1.910,88 eur ($53,08 \times 36$ podľa zmluvy), odplata bola vo výške 3.140,64 eur ($87,24 \times 36$, čo je podľa splátkového kalendára), odplata 2.060,88 eur, čo je uvedené v zmluve ako celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Je možné konštatovať, že zmluva v časti odplaty je neurčitá, čo ju robí absolútne neplatnou.

Súd zistil, že predložené zmluvy neobsahujú termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, pričom tento údaj je uvedený iba v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré nie je podpísané žalobcom. Napriek tomu, že žalovaný uviedol, že požadované informácie zmluvy obsahovali, a to spôsobom vyplývajúcim z obsahu jednotlivých dokumentov, ktoré podľa vôle zmluvných strán predstavovali jej neoddeliteľnú súčasť, súd má za to, že ak v samotnej Zmluve absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, túto zákonnú náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere nemožno považovať za splnenú. Na uvedenom závere nič nemení ani Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré nemožno považovať za odstránenie prípadných nedostatkov obsahu zmluvy. Oznámenie o schválení úveru dlžníkovi totiž predstavuje jednostranný právny úkon žalovaného, ktorý sa v niektorých údajoch líši od údajov uvedených v Zmluve, pričom Zmluva o revolvingovom úvere je podpísaná tak veriteľom ako dlžníkom, teda právne relevantné je to, čo je uvedené v Zmluve ako dvostrannom prejave vôle oboch účastníkov Zmluvy. Vo vzťahu k náležitosti zmluvy o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru /§ 9 ods. 2 písm. f/) je potrebné, aj poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.2.2018, aplikovať eurokonformný výklad. Súd je však toho názoru, že len z údajov o počte splátok nevie priemerný spotrebiteľ presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Z tohto dôvodu súd tvrdenie žalobcu o absencii termínu konečnej splatnosti považoval za dôvodnú. K tomuto je potrebné poukázať aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15, kde je skonštatované, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru), pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky. Z predložených zmlúv termín konečnej splatnosti jednotlivých úverov nie je možné určiť, nakoľko z nich žiadnym spôsobom nevyplýva ani dátum poskytnutia úveru. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podpísal zmluvy dňa 12.3.2015, pričom žalovaný vyplnil bod 6. žiadosti o údaje o schválenom revolvingovom úvere až dňa 23.3.2015, je potrebné skonštatovať, že v čase kedy žalobca zmluvu podpisoval, nemal vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Údaj o termíne splatnosti prvej splátky a konkrétne termíny následných splátok sú uvedené len v Oznámení o schválení revolvingového úveru, nijako nevyplývajú zo samotnej zmluvy resp. Zmluvných dojednaní. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru, termínoch splátok v zmluve o úvere je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou viazaný. Vzhľadom na chýbajúce údaje v zmluvách (§ 9 ods. 2 písm. f/ a j/), úvery treba považovať za bezúročné a bez poplatkov, nakoľko ide o neuvedenie takých údajov v zmluvách, ktorých neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Pritom súd poukazuje na skutočnosť, že pre záver súdu, že predmetné úvery treba považovať za bezúročné a bez poplatkov je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórnych) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ predpísaných v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ. Aj keď došlo k legislatívnej zmene vo vzťahu k obsahovej náležitosti konečnej splatnosti úveru, ktorá bola novelou zákona o spotrebiteľských úveroch z vnútroštátnej zákonnej úpravy vypustená, je bez právneho významu, keďže doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere (vymedzenie časového údajov počiatku a ukončenia zmluvy) zostala súčasťou vnútroštátneho práva. Uvedená obsahová náležitosť je obsiahnutá aj v čl. 10 ods. 2 písm. c) Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, týkajúceho sa obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o úvere.

S poukazom na vyššie uvedený právny záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmlúv sa súd už ďalej nezaoberal ostatnými žalobcom namietanými neprijateľnými podmienkami spotrebiteľských zmlúv, a taktiež ani ďalšími námietkami strán, nakoľko by to bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania a vzhľadom na predmet konania (vydanie bezdôvodného obohatenia) aj bez právneho významu.

V súvislosti s obsahom tzv. zmluvných dojednaní, ktoré mali byť neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, je potrebné uviesť, že nebolo tvrdené ani preukázané, že údaj o dobe trvania zmluvy, prípadne o termíne konečnej splatnosti úveru bol obsiahnutý v zmluvných dojednaniach. Počiatok a koniec konkrétneho obdobia splácania úveru musí byť spotrebiteľovi známy najneskôr v čase, kedy vstupuje do zmluvného vzťahu a svojím podpisom potvrdzuje svoju vôľu s vymedzenou dobou trvania zmluvy. S uvedeným záverom potom súvisí aj možnosť posúdenia rozsahu záväzku spotrebiteľa, ako i možnosť s istotou a bez ťažkostí rozpoznať dátum splatnosti prvej a poslednej splátky úveru.

Keďže žalobca žalovanému zaplatil 6.281,28 eur a ako žalobca sám uviedol, mal zaplatiť na základe zmlúv sumu 3.821,76 eur (2 x 1.910,88) rozdiel týchto súm činí bezdôvodné obohatenie, ktoré je vo výške 3.465,80 eur.

Čo sa týka Dohody o poskytnutí služby, ktorá bola uzavretá spolu so zmluvou a je závislá na Zmluve o úvere tak možno konštatovať, že je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so ZoSÚ a O.z. Tak túto službu, ktorá vlastne nie je službou, a na ktorej žalobca nemal žiaden záujem, si chcel žalovaný zinkasovať 1.249,76 eur. Suma za poskytnutú službu nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. V dohode o poskytnutí služby nie je žiadny odkaz na žiadny sadzobník poplatkov alebo rozpis jednotlivých poplatkov za poskytnutú službu. Dohoda o poskytnutí služby má povahu formuláru. Možné fiktívne plnenie veriteľa, za ktoré musel platiť žalovaný vysokú odplatu nie je plnením, ktoré slúži záujmom spotrebiteľa. Spotrebiteľovi sú na základe Dohody o poskytnutí služby vnútené služby, o ktoré vôbec nepožiadala a ide o záväzok spotrebiteľa zaplatiť za niečo, čo mu ani nebolo dodané. Dohoda o poskytnutí služby predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku (viď rozsudok KS Banská Bystrica 15 Co 39/2016). Obdobné poplatky, ktoré súvisia so Zmluvou, sú považované za neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože neslúžia po materiálnej stránke spotrebiteľovi a jeho záujmom (KS Prešov sp. zn. 18Co 109/2011, KS Trnava 10 Co 313/2010, KS Žilina 10Co 443/2015). Dohodu o poskytnutí služby už vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku Okresný súd Stará Ľubovňa sp. zn. 1C 125/2013 z 9.1.2014. Na základe rozhodnutia súdu sa mal veriteľ zdržať používania Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ napriek tomu obdobné dohody so svojimi klientmi uzatvoril a uzatvára. Dohodu o poskytnutí služby a jej oprávnenosť - zákonnosť súd skúmal aj bez návrhu. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 27.02.2014 sp. zn. C-470/12 bod 41, v ktorom súdny dvor výslovne deklaroval, že: „možnosť súdu skúmať nekalú povahu podmienky aj bez návrhu predstavuje vhodný prostriedok na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 smernice 93/13/EHS, teda zabránenie tomu, aby bol jednotlivý spotrebiteľ viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v článku 7 tejto smernice, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok smerujúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.“ V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 255 ods. 1 a 2 a § 262 ods. 1 a 2 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal včas odvolanie, s návrhom a jeho zmenu zamietnutím žaloby. Uviedol odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP. Civilný sporový poriadok umožňuje v konaní o žalobe na plnenie rozhodnúť určovacím výrokom o predbežnej otázke len za podmienky uvedenej v § 214 ods. 2. Táto podmienka splnená nebola. Rovnako žalovaný považuje daný výrok za neprípustný aj z toho dôvodu, pretože rozhodovanie o predbežných otázkach sa nevyjadruje vo forme samostatných výrokov. Z napádaného rozsudku vyplýva, že výrok I. je výrokom o predbežnej otázke pre rozhodnutie vo výroku II.

Odôvodnenie rozsudku a závery súdu sú podľa žalovaného v rozpore so zákonom č. 129/2010 Z.z. a osobitne jeho prílohy č. 2, ktorá určuje postup pre výpočet RPMN. Podľa prílohy č. 2 je pre výpočet RPMN určený „Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej ...“. Čerpanou sumou sú všetky čiastky, ktoré klient čerpá, a to vyplatením na jeho účet, vyplatením iných úverov alebo záväzkov spotrebiteľa, alebo započítaním v rámci kompenzácie pohľadávok. Súd v konaní nevykonala ani žiadny dôkaz, z ktorého by vyplynula iná výška RPMN a tiež to, že RPMN uvedená v zmluve je určená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Podľa zákona č. 129/2010 len v prípade nesprávne určenej RPMN v neprospech spotrebiteľa môže byť úver bezúročný. Takýto záver súd prvej inštancie neprijal.

Rovnako nie je podľa rozsudku preskúmateľné, na základe akých skutkových a akých právnych záverov súd prvej inštancie dospel k záveru, že odplata bola 3140,64 eur. Súd prvej inštancie vôbec nezdôvodnil, akým spôsobom vôbec použil príslušné ustanovenia či už O.z. v § 53 ods. 6 v spojení s § 1, § 1a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. alebo ustanovenia § 2 písmeno g/ zákona č. 129/2010 Z.z. Obe označené právne normy totiž ako podmienku pre zahrnutie nákladov doplnkových služieb predpokladá, že ide o služby predstavujúce predpoklad a podmienku pre čerpanie úveru. V konaní nebolo ani tvrdené a ani z vykonaného dokazovania súd nemal za preukázané, že by suma 3.140,64 eur bola odplatom či celkovými nákladmi.

Podstatné skutočnosti pre rozhodnutie súd vôbec nezdôvodnil, v podstate uviedol len nejaké konštatovanie ale to, ako sa k nemu dopracoval, na základe akých dôkazov, ako ich vyhodnotil a právne posúdil, v rozsudku úplne chýba.

Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria aj zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a prílohy tvoriace súčasť zmluvy. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu

podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014 - 166, ktorý ohľadne významu oznámenia veriteľa ako súčasť zmluvy uviedol, že v zmysle čl.7 zmluvných dojednaní predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Taktiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 25Co/62/2019: (bod 13) Odvolací súd sa však nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie podľa ktorého bol predmetný úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru. V spise na nachádza na čl. 11 oznámenie veriteľa o schválení úveru zo dňa 27.5.2011. Podľa bodu 7 zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere súčasťou zmluvy sú prílohy, okrem iného oznámenie veriteľa o schválení úveru, ktoré obsahovalo všetky údaje schváleného úveru, aj konečnú splatnosť úveru. V bode 2.2. zmluvných dojednaní bolo uvedené, že veriteľ je povinný dlžníkovi odoslať oznámenie o schválení úveru, v ktorom bude uvedená výška úveru, splatnosť úveru, výška mesačnej splátky, lehota a podmienky splácania úveru, dátum splatnosti prvej a poslednej splátky, periodicita splátok, celková výška úveru a RPMN. Zmluvné dojednania boli podľa bodu 7. žiadosti/zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou a boli obsiahnuté na zadnej strane žiadosti/zmluvy. Žalobca ich, spolu so žiadosťou/zmluvou a spolu s dohodou o poskytnutí služby, podpísal. Preto mal súd prvej inštancie vyhodnotiť oznámenie veriteľa za súčasť zmluvy. V oznámení je uvedený dátum poslednej splatnosti úveru 14.12.2014. Tým neboli naplnené skutkové tvrdenia súdu prvej inštancie zakladajúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Na základe uvedených skutočností a námietok žalovaný tvrdí, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je založené na nepreskúmateľných a nesprávnych skutkových záverov a na nesprávnom právnom posúdení.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré ale nezistil, súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny.

5. Zásadné skutkové a právne východiská súdu prvej inštancie o spotrebiteľskom charaktere primárnych právnych vzťahov založených Zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500107066 dňa 23.3.2015 a Zmluvou o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500107068 dňa 23.3.2015, ďalej, že v prípade predmetných zmlúv o revolvingovom úvere ide o zmluvy spotrebiteľské, na ktoré dopadajú ustanovenia ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a všeobecné ustanovenia O.z. sú podľa názoru odvolacieho súdu správne. Spotrebiteľský charakter právnych vzťahov, charakter zmlúv o úvere - ako spotrebiteľských zmlúv ani samotný odvolateľ nenamietal. Postup súdu prvej inštancie, v rámci ktorého preveroval, či v zmluve uvedené náležitosti obligatórneho charakteru vyžadované podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ sú (nie sú) v súlade so zákonom, bol správny a zároveň nevyhnutný pre ustálenie konečného záveru, či zaplatil žalobca na dotknuté peňažno - spotrebiteľské vzťahy viac než mal podľa zákona, následne či sa domáha oprávnenie titulom vydania bezdôvodného obohatenia voči žalovanému sumy v uplatnenej výške.

6. V preskúmvanej veci súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie na právnom názore o absencii obligatórnych obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), ročnej percentuálnej miery nákladov /ďalej len „RPMN“/ a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ).

Súd prvej inštancie dôvodil, že žalovaný predložil výpočet RPMN vo výške 26,42%, ako parametre uviedol výšku úveru 1.500 eur, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur, počet splátok 36 pri mesačnej splátke 53,08 eur, celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť je 1.910,88 eur, pričom v zmluve je uvedený údaj 2.060,88 eur. Tento výpočet RPMN je nesprávny a RPMN je podhodnotená nakoľko úver nebol poskytnutý v sume 1.500 eur, ale v sume 1.350 eur pri oboch zmluvách. Žalobca mal podľa zmlúv zaplatiť 2 x 1.910,88 eur, čo je spolu 3.821,76 eur, avšak zaplatil 6.281,28 eur. Celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť na každý z úverov bola vo výške 1.910,88 eur. Splátkový kalendár bol koncipovaný tak, že ukladal žalobcovi zaplatiť mesačnú splátku 87,24 eur po dobu 36 mesiacov, čo je spolu 3.140,64 eur. V zmluve je však uvedené, že celková suma, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť je 2.060,88 eur. Podľa zmlúv odplata bola vo výške 1.910,88 eur (53,08 x 36 podľa zmluvy), odplata bola vo výške 3.140,64 eur (87,24 x 36, čo je podľa splátkového kalendára), odplata 2.060,88 eur, čo je uvedené v zmluve ako celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Je možné konštatovať, že zmluva v časti odplaty je neurčitá, čo ju robí absolútne neplatnou.

Odvolačný súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že žalovaný poskytol žalobcovi na jeho účet na každú zmluvu úver vo výške 1.350 eur a suma uvedená v zmluve ako „poskytnutá čiastka úveru / úverový limit“: 1.500 eur tak zahŕňa aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur, hoci v danej veci možno za spotrebiteľský úver považovať v zmysle platnej právnej úpravy len poskytnutie finančných prostriedkov, ktoré žalovaný žalobcovi skutočne poskytol, a to na účely spotreby. Poplatok za poskytnutie úveru tak nemôže byť sám o sebe „úverom“. Už z jeho pomenovania je zrejmé, že sa platí „za poskytnutie úveru“, teda úverom je iná suma peňazí. Poplatok, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby (spotrebiteľského úveru), treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Pokiaľ teda žalovaný do sumy poskytnutej čiastky úveru (1.500 eur) zahrnul aj poplatok za jeho poskytnutie (150 eur), postupoval v rozpore s platnou právnou úpravou. Výpočet RPMN, ktorý vychádzal z takejto sumy (istiny) úveru, tak nemôže byť správny, nakoľko mal správne zohľadňovať skutočnosť, že žalobkyni bola poskytnutá ako istina úveru len suma 1.350 eur a suma 150 eur predstavovala de iure náklady spotrebiteľského úveru. Pokiaľ sa spolu s ostatnými parametrami úveru (výška a počet splátok, a pod.) zohľadní poplatok za poskytnutie úveru (vo výške 150 eur), celková čiastka, ktorú musí žalobca ako dlžník zaplatiť síce zostane nezmenená, no výsledná RPMN bude zákonite vždy vyššia. Ak žalovaný pri výpočte RPMN vychádzal zo sumy 1.500 eur ako poskytnutej čiastky úveru, údaj o RPMN vyjadril percentuálne v nižšej sume, v akej by bola uvedená, keby žalovaný vychádzal zo sumy 1.350 eur. Preto treba aj podľa názoru odvolacieho súdu RPMN považovať za uvedenú nesprávne v neprospech spotrebiteľa tak, ako to má na mysli § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSÚ a z tohto dôvodu je nevyhnutné vychádzať z toho, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s tým, že v danej veci typ úveru (dohodnutý ako revolvingový) nespôsoboval nemožnosť výpočtu RPMN, čo žalovaný ani netvrdil a v konaní nevyšli najavo okolnosti, ktoré by takúto nemožnosť spôsobili.

Podľa § 2 písm. g/ a h/ ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie: g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v zmluve nie je správne uvedená ani celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť žalovanému. Odvolačný súd sa s týmto záverom stotožňuje, z oboch zmlúv je zistiteľné, že „Celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu)“ je 2.060,88 eur“ a „Poplatok za poskytnutie úveru 150 eur.“, z citovaného ust. § 2 písm. g/ a h/ ZoSÚ jednoznačne vyplýva, že celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, pričom celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu. Z takejto definície pojmov jednoznačne vyplýva, že celková čiastka musí byť uvedená sumou, ktorá zahŕňa výšku poskytnutého úveru a všetky náklady (úroky, všetky poplatky, poisťné a pod.). V danom prípade, teda mala byť celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vyjadrená sumou 3.290,64 eur (výška celkovej platby na úhradu 87,24 eur /mesačná splátka úveru 53,08 eur + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby 34,16 eur/ x 36 splátok = 3.140,64 eur + poplatok za poskytnutie úveru 150 eur), v predmetných zmluvách bola však celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť uvedená sumou 2.060,88 eur. V predmetnom spore je zrejmé, že Dohoda o poskytovaní služieb, uzatváraná spolu so zmluvou o úvere bola predtlačenu

formulárovou dohodou, bez možnosti, aby do nej žalobca ako spotrebiteľ nejakým spôsobom zasiahol. Žalovaný opak nepreukázal. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané (§ 53 ods. 3 O. z.). Dohoda o poskytnutí služby už pojmovo predstavuje náklad na doplnkovú službu súvisiacu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom na formulárový charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere i dohody o poskytnutí služby a skutočnosť, že vo formulárovej predtlačí zmluvy sa nachádzajú údaje o mesačnej platbe, v ktorej je zahrnutá mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, nemá Dohoda o poskytnutí služby charakter fakultatívneho dojednania. Dohoda o poskytnutí služby nemá samostatný predmet plnenia, ale má charakter vedľajšieho (doplnkového) zmluvného dojednania. Nebolo možné stotožniť sa s argumentom žalovaného, že dohoda o poskytnutí služby nepredstavuje podmienku pre získanie úveru. Zmluvná sloboda spotrebiteľa bola v predmetnej veci len iluzória, keďže zmluvu a dohodu vo formulárovej podobe pripravoval žalovaný ako zmluvný partner žalobcu/spotrebiteľa a s ohľadom na nepomer vo vyjednávacej sile zmluvného partnera a žalobcu ako spotrebiteľa je zjavné, že sa spotrebiteľ len s ťažkosťou môže domôcť zmeny vopred pripravených zmluvných dojednaní. V jednotlivých odboroch podnikania postupujú zmluvní partneri spotrebiteľov obdobne a preto spotrebiteľ, ktorý by sa rozhodol nepristúpiť na vopred pripravené zmluvné podmienky, by odsúdil sám seba k životu mimo bežnú spoločnosť, bez využívania jednotlivých služieb. Po spotrebiteľovi nič také nemožno požadovať. Od jeho zmluvného partnera však naopak požadovať možno, aby sa vo svojej činnosti choval voči spotrebiteľovi poctivo (porov. rozsudok Okresného súdu v Chebe sp. zn. 15C/410/2009). Dôvera spotrebiteľa v poctivé konanie dodávateľa predpokladá, aby v prípade narušenia súd nahradil zdanlivú (formálnu) zmluvnú rovnováhu faktickou. Tým je modifikované i právo zmluvných strán rozhodnúť, aké zmluvné dojednania budú včlenené do zmluvy. Vzhľadom na uvedené mal odvolací súd za to, že v predmetnej zmluve absentuje podstatná náležitosť zmluvy a to uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 9 ods. 2, písm. j/ ZoSÚ), keď v predmetných zmluvách je údaj o celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť uvedený nesprávne a to v neprospech spotrebiteľa, čo je pre spotrebiteľa absolútne záväzné. Bolo preto namieste stotožniť sa so záverom súdu prvej inštancie, že vzhľadom na chýbajúce náležitosti v zmluvách (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), úvery treba považovať za bezúročné a bez poplatkov, nakoľko ide o neuvedenie takých náležitostí v zmluvách, ktorých neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku. Súd prvej inštancie správne poukázal aj na skutočnosť, že pre záver súdu, že predmetné úvery treba považovať za bezúročné a bez poplatkov je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórnych) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ predpísaných v ust. § 9 ods. 2 ZoSÚ. Nedôvodnými tak boli námietky odvolateľa o nepreskúmateľných a nesprávnych záveroch a nesprávnom právnom posúdení veci. Vo vzťahu k tvrdeniu odvolateľa o nemožnosti žalovať na určenie tam, kde je možné žalovať na plnenie (R 17/1972), odvolací súd uvádza, že žalobca sa môže žalobou domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru bez potreby preukazovania naliehavého právneho záujmu v zmysle § 137 písm. c/ CSP, keď naliehavý právny záujem vyplýva z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. V zmysle § 11 ods. 4 ZoSÚ v znení účinnom od 1.1.2018 sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou (podľa poznámky 18ba - § 137 ods. c) a d) CSP).

Za daného procesného stavu tak odvolanie žalovaného nebolo spôsobilé spochybníť záver súdu prvej inštancie, že sa úver poskytnutý žalobcovi považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný teda mal z titulu poskytnutia úverov voči žalobcovi nárok len na vrátenie sumy 2 x 1.350 eur, ktorú čiastku reálne žalobcovi poskytol, a preto plnenie od neho prijaté nad rámec tejto sumy v sume 3.581,28 eur (žalobca zaplatil na obe zmluvy sumu 6.281,28 eur, mal zaplatiť 2.700 eur /1.350 x 2/, rozdiel týchto súm je 3.581,28 eur) bolo plnením žalobcu bez právneho dôvodu a predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré je však povinný vydať žalobcovi iba v žalobcom požadovanej výške 3.465,80 eur (§ 451 ods. 1 a 2 a § 456 O.z.).

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď potvrdenie posudzovaného rozhodnutia v meritornej časti, od ktorej je výrok o trovách konania priamo závislý, zakladá vecnú správnosť aj dotknutého bezprostredne podmieneného výroku o nároku na náhradu trov. Len na okraj odvolací súd dopriňa, že súd prvej inštancie náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore.

7. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobca), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný), keď odvolací súd nevidel v predmetnom spore žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočné nepriznanie náhrady trov konania (§ 257 CSP).

8. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/. (§ 421 ods. 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. (§ 422 ods. 1 CSP)

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil. (§ 426 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 CSP)

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods.2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Súd vždy poučí strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci. (§ 160 ods. 2 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. (§ 429 ods.1 CSP)

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 ods.2 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. (§ 431 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada. (§ 431 ods. 2 CSP)

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. (§ 432 ods. 1 CSP)

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. (§ 432 ods. 2 CSP)

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. (§ 433 CSP)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 434 CSP)

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 435 CSP)